

Rechtstreekse lijn met de burgemeester

Luc De Ryck
AC De Zaat Temse
tel 03 710 12 52
fax 03 771 47 83
burgemeester@temse.be

woensdag
14 mei 2014

Piet Van Rossem, Temses eerste oorlogsvrijwilliger

Nog vóór Duitsland België binnenviel (4/8/1914), kende Temse zijn eerste oorlogsvrijwilliger: Piet Van Rossem. Hij kende een bewogen leven, zowel vóór, tijdens als na WO I.

Geboren in Temse op 11/12/1894, was hij het 9de van de 10 kinderen (6 levensvatbaar) van een katholieke bakker-postbode. Op zijn 14de was hij volle **wees**. Hij was een **uitmuntend student** (met grote belangstelling voor literatuur en toneel) en volgde les bij de Broeders in Temse en aan de colleges van St.-Niklaas en Ronse. Boezemvrienden waren **Edward Poppe**, de **gebrs. Van Raemdonck** en **Clemens De Landtsheer**. Hij was lid van de studentenbeweging *Temsche Voorwaarts* en de studiekering *Onder Ons*. Naast een Vlaamse had hij ook een sterke sociale reflex.

Eerst wilde hij priester worden, daarna Trappist. Een kortsluiting met priester **Eduard De Sutter**, sleutelfiguur van de Katholieke Werkmanskring, verwijderde hem van kerk en geloof. Nieuwe vrienden waren de liberale onderwijzer **Juliaan Poppe** (oom van Edward), diens socialistische schoonzoon **Karel Van Hoeylandt** en de Duitsgezinde flamingant **Jef Hinderdael**. Aan de Gentse universiteit schakelde hij na 1 jaar Germaanse Filologie over naar Rechten. Hij was er lid van het vrijzinnige studentengenootschap *'t Zal wel gaan* en het flamingante *Algemeennederlands Verbond*.

Van Rossem was een idealistische, anti-militaristische figuur. Het sloeg dan ook in als regen op woestijnzand, toen hij zich op 3/8/1914 meldde als **eerste oorlogsvrijwilliger**. Het onrecht dat België werd aangedaan en het feit dat vaders van kroostrijke gezinnen werden opgeroepen, inspireerden hem, maar bovenal: hij was verliefd op de oudste zus van de gebroeders Van Raemdonck, maar zijn liefde werd niet beantwoord. In uniform en met bajonet ging hij afscheid nemen van De Landtsheer en de gebrs. Van Raemdonck. Die kwamen zo onder de indruk dat ook zij zich meldden als oorlogsvrijwilliger.

In 1915 werd hij bevorderd tot korporaal, sergeant, adjudant en luitenant. Bij een nachtelijke verkenning aan het front in april 1916 verdween hij in nooit opgehelderde omstandigheden. Verdwaald? Desertie?... Hij dook op in Duits krijgsgevangenschap en vanuit het kamp van Göttingen steunde hij voluit het activisme.

Na de oorlog werd hij bij verstek **ter dood veroordeeld**. Hij week uit naar **Nederland**, gaf er les en doceerde voor Franse taal- en letterkunde. In 1933 sloot hij zich aan bij de *Nationaal Socialistische Beweging* van Mussert, waarvoor hij propagandawerk verrichtte. In 1937 was hij (illegaal) aanwezig op de IJzerbedevaart om te pleiten voor amnestie.

Tijdens WO II richtte hij vanuit Nederland de (onsuccesrijke) *Nationaal Socialistische Beweging in/voor Vlaanderen* op. Rijkscommissaris Seyss-Inquart benoemde hem tot gemachtigde voor toezicht op orde en rust in het onderwijs, maar hij voldeed niet in die functie en keerde terug naar het onderwijs (als directeur). Tijdens de oorlog hielp hij joden.

Na de bevrijding werd hij tot 4 jaar gevangenisstraf veroordeeld. Vrijgekomen in 1949, keerde hij naar Vlaanderen weer en werd hij opnieuw katholiek. De laatste 20 jaar van zijn leven wijdde hij aan het **zaligmakingsproces** van **Edward Poppe**. Als secretaris van het *Interdiocesaan Poppecomiteit* speelde hij daarin - mede als jeugdvriend en dankzij zijn talenkennis - een belangrijke rol.

Van Rossem was actief bij de Vlaamse Oud-strijders en was medeoprichter van radicaal-Vlaamse organisaties. Op verzoek van het IJzerbedevaartcomité schreef hij in 1957 onder het pseudoniem **P. van der Schelden** het boekje: *Te saam vereend, de ideale broederliefde der gebroeders Van Raemdonck*. Hij dichtte onder de naam **Elegast**.

Getroffen door een trombose, overleed hij op 13/2/1971, 76 jaar oud.